

Publicerad 2017-01-15 19:51 av © Birgitta Wäppling

När vinterljuset blottlägger sällsamma samtal

solens lågt vinklade strålar

blottlägger vintermyllans färger

och våra tinade tankar

samtalets slingor djupnar

rör sig längs eskapaders vindlingar

går du längs öglans periferi

ringlar orden invid klara stråk

snuddar diktens spets, yppas

och dialogen vidgas

och jag undrar

hur blotta ord kan sublimeras i en handvändning

konverteras till bevingade små gestalter

som kan förnimmas som ett konstnärligt foto i svartvitt

kontraster mot himlaspelet

en lins mot figurena på bergets topp

och jag frågar mig

hur meningar inverteras

till luften vi andas när tiden bromsar in

till pulsarna vi erfar

till minnens och möjligheters alla kobbar och skär

i pusslets innersta skärgård

öppnar vi bildens vidvinkelperspektiv

kan vi ana kärnan

då

när svalgets vidd blottas

och idéer vindlar fram längs nya leder

upp ur albums gömmor

dansar sparade tillfällen upp längs medvetanden

bildar en fond mot motivet

och tecknar en film på våra näthinnor

ser du hur de färdas genom århundradet

tillbaka till nittonhundrafyrtiofem?

© Birgitta Wäppling, 15 januari 2017

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten